

Het Boek Daniël - Nummer Tweeëntachtig

Het profetische raadsel onthuld: inzicht in de geschiedenis van Daniël 11 en de betekenis van het dagelijkse in het adventisme

Jeff Pippenger

2024-02-15

Nadat wij de geschiedenis hebben doorgenomen vanaf 1863 tot aan de tijd van het einde in 1989, in de context van de vier gruwelen van Ezechiël hoofdstuk acht, die de vier generaties van het adventisme voorstellen, zullen wij onze aandacht richten op de vermeerdering van kennis die in 1989 werd ontzegd. Die vermeerdering van kennis betrof de laatste zes verzen van Daniël hoofdstuk elf. In 1989 ontdekte onze kleine sabbat-studiegroep de hervormingslijnen van de bijbelse profetie, waar Future for America vaak naar verwijst, en die de opeenvolging van gebeurtenissen in elke hervormingslijn vaststellen, hetgeen een student van de profetie op zijn beurt in staat stelt de toepassing van de methodologie van de spade regen van „regel op regel” te beoefenen.

Binnen enkele jaren (1992) had ik een verhandeling geschreven over de laatste zes verzen van Daniël elf. De verhandeling was geschreven tot mijn eigen voldoening, want ik had noch de mogelijkheid noch de bedoeling om de studie publiekelijk te verspreiden. Tegen 1994 had de verhandeling haar weg gevonden naar een zelfonderhoudende adventistische bediening, en in 1995 werd in een maandelijks tijdschrift dat door die bediening werd uitgegeven, een reeks van elf artikelen gepubliceerd over de laatste zes verzen van Daniël elf. Er zijn slechts enkele specifieke verwijzingen naar Daniël elf in de geschriften van de Geest der Profetie, en de belangrijkste daarvan werd een centraal argument voor de geldigheid van de toepassing die ik met betrekking tot die verzen uiteenzette.

‘Wij hebben geen tijd te verliezen. Bange tijden liggen voor ons. De wereld is in beroering door de geest van oorlog. Weldra zullen de taferelen van benauwdheid waarvan in de profetieën gesproken is, plaatsvinden. De profetie in het elfde hoofdstuk van Daniël heeft bijna haar volledige vervulling bereikt. Veel van de geschiedenis die in vervulling van deze profetie heeft plaatsgevonden, zal worden herhaald. In het dertigste vers wordt gesproken van een macht die “bedroefd zal worden, [Daniël 11:30–36 geciteerd.]’

„Taferelen gelijk aan die welke in deze woorden zijn beschreven, zullen plaatsvinden.”
Manuscript Releases, nummer 13, 394.

Zuster White maakt duidelijk dat 1798 de „tijd van het einde” is.

„Maar in de tijd van het einde,” zegt de profet, „zullen velen het onderzoeken, en de kennis zal vermeerderen.” Daniël 12:4.... Sinds 1798 is het boek Daniël geopend, is de kennis van de profetieën toegenomen, en hebben velen de plechtige boodschap van het nabije oordeel verkondigd.” The Great Controversy, 356.

Vers veertig van Daniël elf begint met: „En in de tijd van het einde.”

En ten tijde van het einde zal de koning van het zuiden tegen hem stoten; en de koning van het noorden zal tegen hem aankomen als een wervelwind, met strijdwegens en met ruiters en met vele schepen; en hij zal de landen binnentrekken en overstromen en doortrekken. Daniël 11:40.

Het is duidelijk, zelfs zonder de rechtstreekse bevestiging door de Geest der profetie, dat vers veertig het begin markeert van een opeenvolging van gebeurtenissen die in 1798 begon. Die gebeurtenissen voeren tot het einde van de menselijke genadetijd, want het eerste vers van Daniël, hoofdstuk twaalf, zegt: „En in die tijd zal Michaël opstaan,” en zuster White maakt duidelijk dat, wanneer Michaël opstaat, de menselijke genadetijd ten einde loopt.

“‘In die tijd zal Michaël opstaan, de grote Vorst die staat voor de kinderen van uw volk; en er zal een tijd van benauwdheid zijn, zoals er niet geweest is sinds er een volk is geweest tot op diezelfde tijd; en in die tijd zal uw volk worden verlost, ieder die in het boek geschreven zal worden bevonden.’ Daniël 12:1.

„Wanneer de boodschap van de derde engel wordt afgesloten, pleit de genade niet langer voor de schuldige inwoners van de aarde. Het volk van God heeft zijn werk volbracht. Zij hebben ‘de late regen’, ‘de verkwikking van het aangezicht des Heren’ ontvangen, en zij zijn voorbereid op het uur van beproeving dat vóór hen ligt. Engelen haasten zich heen en weer in de hemel. Een engel die van de aarde terugkeert, kondigt aan dat zijn werk gedaan is; de laatste toets is over de wereld gekomen, en allen die zich trouw hebben betoond aan de goddelijke voorschriften, hebben ‘het zegel van de levende God’ ontvangen. Dan staakt Jezus Zijn voorspraak in het hemelse heiligdom. Hij heft Zijn handen op en zegt met luide stem: ‘Het is geschied;’ en heel de engelenschare legt haar kronen af, terwijl Hij de plechtige aankondiging doet: ‘Wie onrecht doet, laat hem nog meer onrecht doen; en wie vuil is, laat hem nog vuiler worden; en wie rechtvaardig is, laat hem nog meer gerechtvaardigd worden; en wie heilig is, laat hem nog heiliger worden.’ Openbaring 22:11. Over ieder geval is beslist ten leven of ten dode.” The Great Controversy, 613.

Vers veertig van Daniël elf begint in 1798, en in vers vijfenveertig, wanneer de koning van het noorden (het pausdom) tot zijn einde komt en niemand hem helpt, sluit de menselijke genadetijd, want het volgende vers zegt: „En te dien tijde”, en identificeert aldus de „tijd” die in het voorgaande vers wordt weergegeven, namelijk vers vijfenveertig van Daniël elf. De koning van het noorden (het pausdom) komt tot zijn einde bij de sluiting van de menselijke genadetijd.

Daarom duidt de geschiedenis van de laatste zes verzen van Daniël elf op een opeenvolging van gebeurtenissen die begint in 1798 en eindigt bij het sluiten van de genadetijd voor de mensheid. Toen zuster White nog leefde, lag 1798 uiteraard in haar verleden. Toen zij verklaarde dat „de profetie in het elfde hoofdstuk van Daniël bijna haar volledige vervulling heeft bereikt”, kan zij slechts verwijzen naar geschiedenis die zich voordoet na 1798 en vóórdat Michaël opstaat. Vervolgens verklaart zij uitdrukkelijk dat „veel van de geschiedenis die heeft plaatsgevonden in vervulling van deze profetie, zal worden herhaald”, en geeft daarmee de student van de profetie de aanwijzing dat de eindgeschiedenis van Daniël elf, die „bijna haar volledige vervulling heeft bereikt”, voorafgeschaduw is in andere gedeelten van de geschiedenissen die in Daniël hoofdstuk elf worden uiteengezet.

Nadat zij die allerbelangrijkste profetische sleutel heeft benadrukt, citeert zij vervolgens de verzen dertig tot en met zesendertig en verklaart: „Tafereelen die gelijk zijn aan die welke in deze woorden worden beschreven, zullen plaatsvinden.” De Inspiratie verschafte een sleutel aan die studenten van de profetie die het uiteindelijke vervuld worden van Daniël elf wilden verstaan. De sleutel was dat de geschiedenis van de laatste zes verzen van Daniël elf parallel liep met de geschiedenis die in de verzen dertig tot en met zesendertig wordt weergegeven. Uit deze openbaring vloeit een overvloed aan licht voort, maar wat hier in aanmerking moet worden genomen, is dat in Daniël elf vers eenendertig „het gedurige” wordt weggenomen.

Om de geschiedenis die de opeenvolging van gebeurtenissen illustreert welke tot het einde van de menselijke genadetijd leiden, juist te begrijpen, moet een student der profetie een juist begrip hebben van „het dagelijks”. Indien vers eenendertig aanduidt dat de heiligdomsdienst van Christus wordt weggenomen, of indien het de wegneming van het heidendom aanduidt, dan is het, indien u de parallele geschiedenis waarover Zuster White sprak toen zij schreef: „Tafereelen gelijk aan die welke in deze woorden beschreven zijn, zullen plaatsvinden”, juist wilt begrijpen, volstrekt noodzakelijk dit te verstaan.

Natuurlijk erkende het Laodiceaanse adventisme de vervulling van vers veertig van Daniël elf niet als de aanduiding van de ineenstorting van de Sovjet-Unie in 1989, maar het vers wijst juist die gebeurtenissen aan. Voor hen die de profetische vermeerdering van kennis, die met de vervulling van vers veertig in 1989 kwam, juist wilden begrijpen, werd het juiste begrip van „het dagelijkse” toen tegenwoordige waarheid. In het begin van de twintigste eeuw was het juiste begrip van groot belang, want het vormde een wezenlijk onderdeel van de grondwaarheden die de Heere gebruikte om William Miller te doen vestigen.

Maar gedurende het eerste anderhalve decennium van de twintigste eeuw was de satanische protestantse opvatting, die beweert dat „het dagelijkse” het heiligdomswerk van Christus voorstelt, een minderheidsstandpunt, en het was niet de moeite waard toe te laten dat er zelfs maar een controverse zou ontstaan over de waarheid dat „het dagelijkse” een symbool van het heidendom is. Daarom zult u van de Laodiceïsche historische revisionisten horen dat het onderwerp van „het dagelijkse” „niet tot een toetsvraag gemaakt moet worden”, of „dat het onderwerp van ‘het dagelijkse’ niet opgeklopt moet worden.” Wat de revisionisten altijd weglaten wanneer zij de onwetenden in deze specifieke bespreking leiden, is de kwalificatie die de inspiratie altijd aan het onderwerp heeft verbonden. De volgende passage is gericht tot ouderling Haskell.

Ouderling Haskell voerde de verdediging van het juiste begrip van „het dagelijkse” aan tegen de aanvallen van Prescott en Daniells in het eerste en tweede decennium van de twintigste eeuw. Let nauwlettend op, want Zuster White geeft nergens aan dat Haskells begrip van „het dagelijkse” onjuist was; zij draagt hem eenvoudig op de beroering niet te laten voortduren, omdat de Heer geen voortdurend podium wilde verschaffen aan de vijanden van de waarheid (Prescott en Daniells), zodat zij hun valse leer konden blijven propageren. In de passage wordt Haskell berispt vanwege „de kaart”, en met de kaart die hier bedoeld wordt, wordt de kaart van 1843 aangeduid. Haskell had de kaart van 1843 opnieuw uitgegeven als getuigenis in die controverse. Maar hij heeft haar niet slechts opnieuw uitgegeven; hij plaatste onderaan de kaart ook de passage van Zuster White,

waarin zij zegt: „de kaart van 1843 werd door de hand des Heren geleid en mag niet worden veranderd.” Tel, terwijl u de passage leest, hoe vaak zij zegt: „op dit tijdstip.”

“Mij is opgedragen u te zeggen: laten er op dit ogenblik in de Review geen kwesties aan de orde worden gesteld die ertoe zullen bijdragen gemoederen te verontrusten.... Wij hebben nu geen tijd om ons in onnodige twistvragen te begeven, maar wij behoren ernstig acht te slaan op de noodzaak de Heere te zoeken tot ware bekering van hart en leven. Er dienen vastberaden inspanningen te worden geleverd om de heiliging van ziel en verstand te verkrijgen.”

“Mij zijn waarschuwingen gegeven met betrekking tot de noodzaak dat wij een eensgezind front bewaren. Dit is in deze tijd voor ons een zaak van gewicht. Als individuen dienen wij met de grootste omzichtigheid te handelen.

„Ik schreef aan ouderling Prescott en zei hem dat hij buitengewoon voorzichtig moest zijn om in de Review geen onderwerpen te introduceren die de indruk zouden wekken dat zij gebreken in onze vroegere ervaring aan het licht brachten. Ik zei hem dat deze aangelegenheid, waarvan hij meent dat er een vergissing in is gemaakt, geen wezenlijke kwestie is, en dat, indien daaraan nu nadruk werd gegeven, onze vijanden daarvan gebruik zouden maken en van een mug een olifant zouden maken.

„Ook tot u zeg ik dat dit onderwerp [DE IDENTITEIT VAN HET „DAGELIJKSE” VAN DANIËL 8.] op dit tijdstip niet in beroering gebracht moet worden. Nee, mijn broeder, ik ben van gevoelen dat in deze crisis van onze ervaring die kaart die u opnieuw hebt laten uitgeven, niet verspreid behoort te worden. U hebt in deze zaak een vergissing begaan. Satan is vastberaden werkzaam om kwesties te doen ontstaan die verwarring zullen stichten. Er zijn er die er behagen in zouden scheppen onze predikanten over deze kwestie tegenover elkaar te zien staan, en zij zouden daar veel ophef van maken.

„Mij is te kennen gegeven dat, met betrekking tot wat van weerszijden van deze kwestie gezegd zou kunnen worden, zwijgen op dit ogenblik welsprekendheid is. Satan wacht op een gelegenheid om verdeeldheid te zaaien onder onze vooraanstaande predikanten. Het was een vergissing de kaart te publiceren voordat u allen bijeen kon komen en tot overeenstemming over de zaak kon geraken. U hebt niet wijs gehandeld door een onderwerp naar voren te brengen dat noodzakelijkerwijs discussie en het naar voren brengen van verschillende opvattingen moet veroorzaken, want elk punt zal worden verdraaid en doen betekenen wat slechts schade aan de zaak zal berokkenen. Wij hebben reeds al onze krachten nodig om de valse verklaringen te weerleggen van hen die blij hebben gegeven van hun bereidheid vals getuigenis af te leggen.” Manuscript Releases, deel 9, 106, 107.

In het vorige artikel hebben wij vastgesteld dat Ellen White verklaarde dat degenen die de boodschap van het uur van het oordeel verkondigden, de juiste opvatting van „het dagelijkse” hadden, en dat de opvatting van Prescott en Daniëls, namelijk dat „het dagelijkse” de heiligdomsdienst van Christus voorstelde, van Satan afkomstig was. Zij berispte Haskell omdat hij toeliet dat de controverse voortduurde, maar niet vanwege zijn standpunt ten aanzien van de waarheid van wat „het dagelijkse” voorstelt. In die tijd geloofde de meerderheid nog steeds de pioniersopvatting van „het dagelijkse”, en, nog belangrijker, het vers in Daniël elf dat ten tijde van

„de tijd van het einde” in 1989 ontsloten zou worden, lag nog tientallen jaren in de toekomst. In die tijd (1989) zou het belang van de juiste opvatting van „het dagelijkse” noodzakelijk zijn. De revisionisten laten de nuancerings van Ellen White, die beperkt waren tot die bepaalde periode, altijd weg uit hun schotels van fabels. Tel de tijdsbepalende nuancerings in de volgende passage.

„Ik heb woorden te richten tot broeders Butler, Loughborough, Haskell, Smith, Gilbert, Daniells, Prescott, en allen die actief zijn geweest in het naar voren brengen van hun opvattingen aangaande de betekenis van ‘het dagelijks’ in Daniël 8. Dit mag niet tot een toetssteen worden gemaakt, en de beroering die het gevolg is geweest van het als zodanig behandelen ervan, is zeer betreurenswaardig geweest. Daaruit is verwarring voortgekomen, en de gedachten van sommige van onze broeders zijn afgeleid van de zorgvuldige overweging die gegeven had moeten worden aan het werk waarvan de Heere heeft aangegeven dat het in deze tijd in onze steden gedaan moet worden. Dit is de grote vijand van ons werk welgevallig geweest.”

“Het licht dat mij gegeven is, is dat er niets gedaan moet worden om de beroering over deze kwestie te vergroten. Laat zij niet in onze toespraken worden gebracht en niet worden behandeld als een zaak van groot gewicht. Er ligt een groot werk vóór ons, en wij hebben geen uur te verliezen van het wezenlijke werk dat gedaan moet worden. Laat ons onze openbare inspanningen beperken tot de uiteenzetting van de belangrijke lijnen der waarheid waarover wij helder licht hebben.

‘Ik wil uw aandacht vestigen op het laatste gebed van Christus, zoals opgetekend in Johannes 17. Er zijn vele onderwerpen waarover wij kunnen spreken,—heilige, beproevende waarheden, schoon in hun eenvoud. Bij deze kunt u met intense ernst stilstaan. Maar laat “het dagelijkse”, of enig ander onderwerp dat twist onder broeders zal doen ontstaan, op dit tijdstip niet worden ingebracht; want dit zal het werk vertragen en belemmeren waarop de Heere de gedachten van onze broeders juist nu gericht wil hebben. Laten wij geen kwesties aanwakkeren die een duidelijk verschil van inzicht aan het licht zullen brengen, maar laten wij veeleer uit het Woord de heilige waarheden naar voren brengen aangaande de bindende aanspraken van de wet van God.

„Onze predikanten dienen ernaar te streven de waarheid op de meest gunstige wijze voor te stellen. Laat allen, voor zover mogelijk, hetzelfde spreken. Laat de predicaties eenvoudig zijn en handelen over wezenlijke onderwerpen die gemakkelijk te begrijpen zijn. Wanneer al onze predikanten de noodzaak inzien zich te verootmoedigen, dan kan de Heere met hen werken. Wij hebben het nu nodig opnieuw bekeerd te worden, opdat de engelen van God met ons kunnen samenwerken en een heilige indruk maken op de gemoederen van hen voor wie wij arbeiden.

„Wij moeten samensmelten in de banden van christusgelijke eenheid; dan zal onze arbeid niet tevergeefs zijn. Trek gelijkmatig aan de koorden en laat geen twisten binnendringen. Openbaar de verenigende kracht van de waarheid, en dit zal een krachtige indruk maken op het menselijk gemoed. In eenheid is kracht.

„Dit is geen tijd om onbelangrijke punten van verschil op de voorgrond te stellen. Indien sommigen die geen sterke, levende verbondenheid met de Meester hebben, aan de wereld de zwakheid van hun christelijke ervaring openbaren, zullen de vijanden van de waarheid, die ons nauwlettend gadeslaan, daarvan ten volle gebruikmaken, en ons werk zal worden belemmerd. Laat allen zachtmoedigheid betrachten en lessen leren van Hem die zachtmoedig is en nederig van hart.

Het onderwerp van „het dagelijkse” zou niet zulke bewegingen moeten oproepen als er zijn ontstaan. Als gevolg van de wijze waarop dit onderwerp is behandeld door mannen aan beide zijden van de kwestie, is er strijd ontstaan en is verwarring het gevolg geweest.

„De handelwijze van broeder Larry Smith, die een traktaat heeft gepubliceerd met veroordeling van zijn broeders en van hun geloof, werd niet door God bekrachtigd. En tot ouderling Prescott wil ik zeggen: De Heer heeft u met betrekking tot deze zaak geen last opgelegd.”

„Het deed mij pijn te vernemen dat ouderling Daniells, wetende dat er onder onze vooraanstaande broeders verschil van mening bestond met betrekking tot deze zaak, deze zaak op de voorgrond zou dringen, zoals dat op sommige plaatsen is gedaan.”

“Anderen van onze broeders zijn niet door wijsheid geleid en hebben niet helder van oorzaak naar gevolg geredeneerd met betrekking tot de resultaten van hun pogingen om hun opvattingen inzake de uitleg van ‘het dagelijkse’ te handhaven. Zolang de huidige toestand van verschil van mening aangaande dit onderwerp bestaat, moet het niet op de voorgrond worden geplaatst. Laat alle twist ophouden. In een dergelijke tijd is zwijgen welsprekendheid.

„De plicht van Gods dienstknechten in deze tijd is het Woord in de steden te prediken. Christus kwam om zielen te redden, en wij moeten, als uitdelers van Zijn genade, aan de inwoners van de grote steden kennis van Zijn reddende waarheid meedelen.” Pamfletten, nummer 20, 11, 12.

Broeder Larry Smith, op wie zij doelde, was bijzonder verontwaardigd over de situatie, want het was het boek van zijn vader, Daniel and the Revelation, dat Prescott en Daniells wilden herschrijven om te veranderen wat hij geschreven had aangaande „het dagelijkse”. Broeder Smith verdedigde de waarheid, en ook zijn vader. Zij kwalificeert de controverse herhaaldelijk met de woorden „op dit tijdstip”, en tegen het einde verklaart zij: „Zolang de huidige toestand van verschil van mening met betrekking tot dit onderwerp bestaat, laat het niet op de voorgrond worden geplaatst.” Alle universiteiten van het Adventisme die vandaag „het dagelijkse” onderwijzen, onderwijzen de satanische zienswijze. Het is duidelijk dat de omstandigheden vandaag niet dezelfde zijn als zij op dat tijdstip waren.

De tweede generatie van het adventisme begon bij de opstand van 1888, en spiritisme werd onder de leiding gevestigd. Die toestand opende de deur voor de voortgang van grotere spiritistische misleidingen, die een klimaat van vervreemding en verdeeldheid teweeg moesten brengen, terwijl mannen in verantwoordelijke posities besloten te bevorderen wat zij persoonlijk als waarheid beschouwden. Mannen als Daniells, Prescott en Kellogg werden symbolen van de geschiedenis waarin Ezechiël aanduidde wat de zeventig oudsten, „de oudsten van het huis Israëls”, „in het duister” zouden „doen, ieder in de kamers van zijn beelden? want zij zeggen: De HEERE ziet ons

niet.”

In die generatie zijn de boodschappers van de boodschap van 1888 beiden de weg kwijtgeraakt in de twisten, verwarring en het spiritisme die Ezechiëls zeventig oudsten in hun greep hadden gekregen, die afgoden op de muren van de tempel en op de wanden van hun verstand hadden afgebeeld. Het gezondheidswerk werd weggenomen vanwege het spiritisme van Kellogg, en toch brengen de revisionisten van het Laodiceïsche adventisme de onwetenden ertoe te geloven dat er een of andere vorm van overwinning uit de chaos van die generatie is voortgekomen. Er was een parallelle geschiedenis in de tijd van de Richteren, waarin de samenvatting van de geschiedenis van de Richteren volmaakt bij deze periode past, want het laatste vers van Richteren luidt:

In die dagen was er geen koning in Israël; ieder deed wat juist was in zijn eigen ogen.
Richteren 21:25.

Wij zullen in de loop van deze artikelen aantonen waarom de geschiedenis van Richteren overeenkomt met de geschiedenis van de tweede generatie van het adventisme; maar er dient te worden opgemerkt dat, wanneer men de geschiedenis van het Laodiceïsche adventisme beschouwt, de gemakkelijk toegankelijke geschiedschrijving is geleverd door hen die zich aan historische revisionisme schuldig maken. Zuster White wenste stellig niet dat het onderwerp van „het dagelijkse” in die geschiedenis werd opgezweept, terwijl het in werkelijkheid een zeer kleine minderheid van mannen betrof van wie zij had verklaard dat zij door „engelen die uit de hemel waren verdreven” werden geleid, om hun een openbaar podium te geven teneinde hun onjuiste denkbeelden te bevorderen. Maar te suggereren dat Zuster White ooit het idee heeft onderschreven dat het geoorloofd was dwaling te behouden, is precies het tegenovergestelde van wat zij geloofde.

“Broeders, als een gezant van Christus waarschuw ik u op uw hoede te zijn voor deze bijzaken, die ertoe neigen de aandacht van de waarheid af te leiden. Dwaling is nooit onschadelijk. Zij heiligt nooit, maar brengt altijd verwarring en tweedracht teweeg. Zij is altijd gevaarlijk. De vijand heeft grote macht over geesten die niet grondig zijn versterkt door gebed en gegrondvest in de Bijbelse waarheid.” Testimonies, deel 5, 292.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

„Wij hebben geen tijd te verliezen. Benauwde tijden liggen vóór ons. De wereld wordt beroerd door de geest van oorlog. Spoedig zullen de tonelen van benauwdheid waarover in de profetieën is gesproken, plaatsvinden. De profetie in het elfde hoofdstuk van Daniël heeft bijna haar volledige vervulling bereikt. Een groot deel van de geschiedenis die in vervulling van deze profetie heeft plaatsgevonden, zal zich herhalen. In het dertigste vers wordt gesproken van een macht die ‘zal verdrietig worden en wederkeren, en tegen het heilig verbond vergramd zijn; also zal hij doen; ja, hij zal wederkeren en verstand hebben met degenen die het heilig verbond verlaten. En er zullen armen van hem staan, en zij zullen het heiligdom, de sterkte, ontheiligen, en zij zullen het gedurig offer wegnemen, en zij zullen den verwoestenden gruwel stellen. En degenen die goddeloos handelen tegen het verbond, zal hij door vleierijen verderven; maar het volk dat zijn God kent, zal zich sterk houden en daden doen. En de verstandigen onder het volk zullen er velen onderwijzen; nochtans zullen zij vallen door het zwaard en door vlam, door gevangenschap en door roof, vele dagen. Als zij dan vallen zullen,

zullen zij met een kleine hulp geholpen worden; maar velen zullen zich met vleierijen bij hen voegen. En van de verstandigen zullen er vallen, om hen te beproeven en te louteren en wit te maken, tot den tijd van het einde; want het is nog tot den bepaalden tijd. En die koning zal doen naar zijn welgevallen; en hij zal zichzelf verheffen en grootmaken boven allen god, en hij zal wonderlijke dingen spreken tegen den God der goden, en hij zal voorspoedig zijn, totdat de gramschap voleind zij; want hetgeen vast besloten is, zal geschieden.’ Daniël 11:30–36.

„Taferelen die gelijk zijn aan die welke in deze woorden worden beschreven, zullen plaatsvinden. Wij zien bewijzen dat Satan snel de heerschappij verkrijgt over de geesten van mensen die de vreze Gods niet voor ogen hebben. Laat allen de profetieën van dit boek lezen en verstaan, want wij treden thans de tijd der benauwdheid binnen waarover gesproken is:

“En in die tijd zal Michaël opstaan, de grote Vorst, die de kinderen van uw volk terzijde staat; en er zal een tijd van benauwdheid zijn, zoals er niet geweest is sinds er een volk bestaat tot op diezelfde tijd; en in die tijd zal uw volk verlost worden, ieder die in het boek geschreven gevonden wordt. En velen van hen die slapen in het stof der aarde zullen ontwaken, sommigen tot eeuwig leven en sommigen tot smaad en eeuwige afschuw. En de verstandigen zullen stralen als de glans van het uitspansel; en zij die velen tot gerechtigheid brengen, als de sterren, voor eeuwig en altoos. Maar gij, o Daniël, sluit de woorden toe en verzegel het boek, tot de tijd van het einde; velen zullen het doorkruisen, en de kennis zal toenemen.’ Daniël 12:1–4.”

Manuscript Releases, nummer 13, 394.